

"Feia molt temps que mancava un llibre sobre els franciscans a Catalunya"

Dll, 5/01/2015 per Catalunya Religió

(Glòria Barrete -CR) "Segurament cap altra institució religiosa a Catalunya ha estat tant nombrosa en presència com els franciscans. Tant en nombre com en convents", afirma el president de Catalunya, **Artur Mas**, en el pròleg del llibre [Els franciscans a Catalunya. Història, convents i frades \(1214-2014\)](#), del franciscà, bibliotecari, arxiver i organista, **Fra Agustí Boadas** i [editat](#) per Pagès Editors.

El degà de la facultat de Filosofia de Catalunya, **Jaume Aymar**, també recorda en el llibre que "a l'any 2000 la revista Time va considerar **sant Francesc d'Assís** l'home del mil·lenni", i és que a Catalunya, per exemple, hi ha 'petjades' franciscanes a La Plana de Vic, Osona, el Cinca, el Maestrat, el Pla d'Urgell, el Segrià, la Noguera, l'Urgell, la Segarra, el Solsonès, l'Alt Urgell, la Cerdanya, el Berguedà, el Bages, la Selva, la Garrotxa, l'Empordà, el Vallespir, el Rosselló, el Conflent, el Vallès, el Penedès, el Garraf, el Tarragonès, l'Alt i el Baix Camp, la Conca de Barberà, la Ribera d'Ebre, la Terra Alta, el Baix Ebre, l'Alcalatén, la Plana i tants d'altres indrets catalans.

"Ja feia molt temps que mancava un llibre sobre els franciscans; tenim història dels caputxins, dels jesuïtes, dels benedictins...però dels franciscans no; en teníem una dels anys 50, però calia fer alguna cosa més que sols actualitzar-la", afirma l'autor del llibre Fra Agustí Boadas. El govern de la província li va encarregar fa dos anys que fes una espècie de llibre testament dels franciscans i li va semblar que podia "intentar fer una cosa que pogués arribar al màxim de gent possible". Per fer això, afirma, va decidir "que no havia de fer un llibre a l'ús -ple de documents i dades- sinó amb moltes il·lustracions -n'hi ha més de 400- i que no havia d'explicar el que m'han explicat, sinó anar a cada lloc a veure què hi ha i què va passar".

La vida ordinària, una de les fonts del llibre

El llibre està dividit en cinc capítols: el primer, una anàlisi del pas de Sant

Francesc per les nostres terres; el segon, dividit en períodes històrics, analitza des de l'arribada dels primers frares fins al dia d'avui, primer a la Província d'Espanya i després a la Província de Catalunya, passant per la d'Aragó. La tercera part del llibre recull "les pedres vives que són els frares que han anat desfilant pel gran teatre de la nostra història"; el quart capítol ofereix algunes nocions de convents, ornades amb il·lustracions i fotografies. I l'última part, compta amb anècdotes recents, receptes de cuina, o patrimoni franciscà, les 'frarades', com Boadas les anomena.

Però, com reflectir una història de 800 anys? a través de tres maneres: fent-ne menció expressa, recollint anècdotes significatives i sabent que la grandesa de les accions rau en la vida ordinària. "El fil conductor del llibre és un intent de mostrar com cada generació ha pouat en el franciscanisme per fer-lo seu", explica Boadas.

Algunes 'frarades' de vuits segles

Així en aquest llibre, es relaten fets curiosos com l'existència d'una revista satírica feta pels frares de la Província -*Xiriviu* s'anomenava- que va ser prohibida pel Visitador General en adonar-se que allà s'hi deixava de volta i mitja als guardians i els provincials; o d'altres curiositats de l'època que expliquen que els frares del s.XIV portaven una bosseta on hi cabia només una moneda del tamany d'un cèntim d'euro perquè no es pogués dir que no podien fer caritat quan trobessin un pobre. En el llibre també hi ha reproduccions del poc patrimoni que conserven els franciscans que inclou, per exemple, la sardana més antiga del món titulada *El Hostal*, la Bulla de canonització de *Sant Antoni* o una col·lecció de monedes xineses d'un frare que va estar de missioner a la Xina.

Escriure sobre els franciscans catalans i fer-ne història és, segons Boadas, "sentir-se, com els medievals, nans a esquenes de gegants. Es pot dir que Catalunya és franciscana i sense el franciscanisme no es pot entendre el seu ara i el seu futur. El franciscanisme a casa nostra viu el seu pitjor moment de la història, però això no és excusa per recordar amb religiosa pietat i amb natural agraïment milers d'homes que han fet de la nostra terra un lloc més habitable, més humà, més feliç".